

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 16C/1/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7518200184
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Sinčáková
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2021:7518200184.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie sudkyňou JUDr. Zuzanou Sinčákovou v spore žalobcu Y. Q., W.. XX.XX.XXXX, F. V. XX, zast. JUDr. Katarínou Habiňákovou, advokátkou, so sídlom Štúrova 20, Košice proti žalovaným 1/. Ľ. W.Á., W.. X.XX.XXXX, F. G.. X. H. X, M., X/Y. Y., W.. XX.X.XXXX, F. V. XXX, X/ T. Y., W.. XX.X.XXXX, F. V. XXX, X/ K.. K. L., W.. XX.XX.XXXX, F. V.E. XX, X/ K.. R. L., W.. XX.X.XXXX, F. V. XX, X/ K.. S. K., W.. XX.X.XXXX, F. V. XXX, X/ Y. U., W.. XX.X.XXXX, F. V. XXX, X/ X. L., W.. XX.X.XXXX, F.P. Q. XX, V., X/ U. H., W.. XX.X.XXXX, F. L. C. XX, XX/ K. U., W.. XX.X.XXXX, F. V. XX, XX/ R. U., W.. XX.X.XXXX, F. Y. XX, L.V. E. XX/ T. S., W.. XX.X.XXXX, F. V. XX o určenie vlastníckeho práva

rozhodol:

I. Súd určuje, že žalobca Y. Q. je výlučným vlastníkom nehnuteľností katastrálneho územia V., I. V.-I., I. V. U. A. T. X. V. Č.. XXX/X, M. M. T. I. U. XXX Y., A. W. N. Č..XXX, X. V. Č.. XXX/X, trvalý trávny porast o výmere 1.XXX Y. A. W. N. U. Č.. XXXX a z parcely X. V. Č.. XXX, I. T. I. U. XX Y., A. W. N. U. Č. XXX U. C., E. F. zamerané geometrickým plánom číslo 334/2006 zo dňa 9.11.2016 vyhotoveným GEOTOP Košice s.r.o. a úradne overeným Okresným úradom Košice-okolie dňa 5.12.2016 a označené ako novovytvorené T. Z. V. Č.. XXX/X A. T. I. U. XXX Y., Z. V. Č..XXX/X zastavaná plocha o výmere XXX Y., Z. V. Č.. XXX/X A. T. I. U. XX Y. E. Z. V. Č.. XXX/X A. I. U. XXX Y.. Geometrický plán sa stáva neoddeliteľnou súčasťou tohto rozsudku.

II. Súd nepriznáva stranám sporu náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 11.1.2018 domáhal, aby súd určil, že je výlučným vlastníkom nehnuteľností katastrálneho územia (ďalej len „kat.úz.“) V., okres Košice-okolie, I. V. vytvorených z parcely X. V. Č.. XXX/X, M. M. T. I. U. XXX Y., A. W. N. Č..XXX, X. V. Č.. XXX/X, M. M. T. I. U. XXXX Y. A. L. W. N. U. Č.. XXXX E. A. T. X. V. Č.. XXX, I. T. I. U. XX Y., A. W. N. U. Č. XXX U. C. E. F. A. J. T. Č. XXX/XXXX A. H. E. X. XX. XXXX U. J. V. L.. C.. I.. E. I. E. W. T. Z. V. Č.. XXX/X A. T. I. U. XXX Y., Z. V. Č..XXX/X A. T. I. U. XXX Y., Z. V. Č.. XXX/X A. T. I. U. Y. XX Y. E. Z. V. Č.. XXX/X A. I. U. XXX Y..

2. Podanú žalobu odôvodnil žalobca tým, že nehnuteľnosť U. V.. Ú.. V., zapísaná v pozemkovoknižnej vložke (Ď. „-“) Č.. XXX Y. XXX N. U. Q. „R.“ mala výmeru 4.XXX Y. C. Ž., G. W. R. Q. E. Y. Q., C.. L. na základe kúpno predajnej zmluvy uzavretej dňa 25.11.1942 a 29.12.1942 odkúpili od spoluvlastníkov E. W., E. Y. E. R. V. reálne vyčlenenú časť pozemku za účelom výstavby rodinného domu. Na základe kúpnej zmluvy sa stali ideálnymi spoluvlastníkmi mpč. XXX U. T. L. XX/XXX a ich vlastníctvo bolo zapísané pod B4 ad 1/1. Na základe stavebného povolenia si postavili rodinný dom, ešte predtým Miestny národný výbor udelil R. Q. H. T. U. I. V.. Rodinný dom je už na základe dedičských rozhodnutí po nebohých rodičoch žalobcu v jeho výlučnom vlastníctve a je zapísaný W. N. Č.. XXX. Dedičské konanie po rodičoch žalobcu prebehlo na Štátnom notárstve Košice - vidiek pod č. H. XXXX/XX E. H. XXXX/XX. Žalobca ako jediný dedič vstúpil do existujúceho vlastníckeho a užívacieho režimu a nemal

vedomosť o tom, že pozemok nie je usporiadaný. On sa narodil už v rodičovskom dome. Ako dieťa a ani ako dospelávajúci nezaregistroval žiadne nezhody. Každý rešpektoval vlastníctvo jeho rodičov. V r. 1965 prebiehala v obci regulácia potoka a časť pozemku rodičov žalobcu bolo potrebné zabrať do nového ramena vodného toku. Vtedy sa dohodlo, že otec žalobcu časť zo svojho pozemku poskytne obci na zasypanie mŕtveho ramena potoka a ako náhradu mu obec poskytla časť pozemku, ktorá zodpovedá novovytvorenej parcele č. 459/1, ktorá susedí s pozemkom, ktorý mali rodičia žalobcu vo vlastníctve a podľa geometrického plánu je označená ako parcela č. 459/2. Geometrickým plánom č. XXX/XXXX U. J. V. L. C. I. I., F. W. T. A. W. N. Č.. XXX, XXXX E. XXX A. W. T. Č.. XXX/X - A. T. I. U. XXX Y., Č.. XXX/X - A. T. I. U. XXX Y., Č.. XXX/X - zastavaná plocha o U.Y. XX Y. E. Č.. XXX/X - A. I. U. XXX Y.. Tieto novovytvorené parcely boli súčasťou kúpnej zmluvy z r. XXXX, N. novovytvorená parcela 459/2 - záhrada o výmere 386 m2 bola súčasťou zámeny s obcou V. a rodičmi žalobcu v čase regulácie potoka M.. K zámene došlo začiatkom 60-tych rokov minulého storočia. Tieto nehnuteľnosti užíva po smrti svojich rodičov výlučne žalobca ako jediný vlastník. Ani jeden zo žalovaných nemá námietky voči majetko-právnomu usporiadaniu. Z rozprávania rodičov má žalobca vedomosť o tom, že medzi rodinou F. došlo k reálnemu rozdeleniu pozemno-knižných parciel tak, že tie časti nehnuteľností, ktoré z mpč. 385 pripadli na základe reálnej deľby R. V., E. W., E. Y.j, zodpovedajú rozsahu, ktorý na základe kúpnej zmluvy odkúpili rodičia žalobcu. Nehnuteľnosti sú v prírode oplotené a dlhodobo tieto nehnuteľnosti užívali rodičia žalobcu ako svoje výlučné vlastníctvo a v oprávnenej držbe potom pokračoval žalobca. K zvyšným častiam nehnuteľností, ktoré boli tiež reálne rozdelené, už došlo k majetkoprávnemu usporiadaniu. Na tunajšom súde bolo vedené konanie o určenie vlastníckeho práva, kde súd rozhodol a bola potvrdená reálna deľba medzi pozemno-knižnými vlastníckymi účinkami. Žalobca mal za to, že rodičia žalobcu splnili podmienky pre vydržanie tak, ako to ustanovovali právne predpisy v čase kúpy nehnuteľnosti. Žalobca má naliehavý právny záujem, aby užívací stav bol v súlade so stavom právnym a len na základe súdneho rozhodnutia môže byť vyznačená zmena vlastníctva k nehnuteľnostiam, ktoré sú predmetom konania. Žaloba smerovala voči podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností T.Č.. XXX, XXX/X E. XXX/X C.. K. T. W..

3. Žalovaní voči žalobe nenamietali. K žalobe sa písomne vyjadril len pôvodne žalovaný v 15.rade (teraz ako žalovaný v 11.rade) R. U., ktorý nemal vedomosti o veci. žiadne vedomosti.

4. Súd zistil, že pôvodne žalovaná v 13.rade Y. U. zomrela pred začatím konania, a preto z dôvodu chýbajúcej procesnej subjektivity uznesením zo dňa 27.3.2018 č.k. 16C/1/2018-18 konanie voči nej zastavil.

5. V priebehu konania prebehlo dodatočné dedičské konanie po neb. Júlii Verebovej, právnej predchodkyni niektorých žalovaných, ktorá bola v čase podania žaloby vedená ako podielová spoluvlastníčka prejednávanych nehnuteľností. Predmetný podiel nadobudol v zmysle uznesenie tunajšieho súdu sp.zn. 10D/249/2019 zo dňa 11.3.2020 žalovaný Ignác Vereb.

Na základe následného späťvzatia žaloby voči pôvodne žalovaným v 7.-9.rade JI. U., A. U. E. R. U. (do úvahy prichádzajúcim dedičom po neb. Júlii Verebovej) súd konanie voči uvedeným osobám uznesením zo dňa 9.9.2020 č.k. 16C/1/2018-56 zastavil.

6. Na konanie sporových strán pred súdom sa vzťahuje zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

7. Na nariadené pojednávanie dňa 3.6.2021 sa nedostavili žalovaní v 4., 5., 6. a 11.rade. Žalovaní v 4. a 5.rade svoju neprítomnosť vopred ospravedlnili, o odročenie pojednávania nežiadali. V súlade s § 180 CSP súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalovaných v 4., 5., 6. a 11.rade.

8. Na nariadenom pojednávaní žalovaný v 1.rade so žalobou súhlasil. Potvrdil, že v žalobe uvedené nehnuteľnosti boli v užívaní rodičov žalobcu. Má však informácie o tom, že niektorí podieloví spoluvlastníci resp. ich právni nástupcovia boli vyrovnaní, on však nie, a preto žiadal, aby podiel, ktorý má on na predmetných nehnuteľnostiach, sa presunul na jeho podiel na parcele číslo 385/1.

Žalovaný v 2. rade (aj ako zástupca žalovaných v 3., 10. a 12.rade) s podanou žalobou súhlasil, pokiaľ mu zostane zachovaná riadna prístupová cesta k jeho rodinnému domu (parc.č. 446 a 449/3), t.j. po vyčlenení parcela č. 593/1, 593/2 a 593/3 (z parcely 385/1). Žalovaní v 4. a 5.rade žiadajú mať tiež zabezpečený prístup k svojmu domu (parc. č. 456), doteraz majú prístup medzi parcelami 178 a 446. Žalované v 7. a 8.rade s podanou žalobou súhlasili a žalovaná v 9.rade voči nej nenamietala.

9. Z PKV č. XXX, V. Ú. V. súd zistil, že kúpnopredajnou zmluvou zo dňa 25.11.1942 a 29.12.1942 I. R. Q. s manželkou Y. od podielových spoluvlastníkov Anny Nízkej, Anny Meškovej a Júlie Kandráčovej časť Y.. XXX v podiele 36/180.

10. Podľa potvrdenia Miestnej správnej komunikácie v V. zo dňa 27.3.1949 R. Q. kúpil v roku 1942 pozemok na budovanie od R. V.Č.. Postavil na ňom domček a spokojne ho užíva.

11. Z N. Č.. XXX, Č.. XXX E. Č.. XXXX T. V.. Ú.. V. vyplýva, že strany sporu sú podielovými spoluvlastníkmi parciel X. V. T..Č.. XXX, XXX/X E. XXX/X.

12. Geometrickým plánom Č.. XXX/XXXX vyhotoveným GEOTOP Košice s.r.o. dňa 9.11.2016 bola parcela X. V. Č.. XXX/X C. W. T. Č.. XXX/X, XXX/X E. XXX/X. A. T. Č.. XXX/X F. U. T. Č.. XXX/X E. A. T. Č.. XXX T. Č.. XXX/X E. XXX/X.

13. Podľa § 137 písm.c) CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

14. Naliehavý právny záujem predstavuje procesnú podmienku úspešnosti žaloby v zmysle ust. § 137 písm.c) CSP, pričom rozhodujúcim kritériom je skutočnosť, či prípadný vyhovujúci rozsudok bude mať pre žalobcu právny význam a či sporové konanie bude užitočné t.j. odstráni spory medzi stranami.

15. Súdna prax je dlhodobo jednotná v tom, že žalobca má naliehavý právny záujem na určení svojho vlastníckeho práva, ak je ako vlastníak nehnuteľnosti v katastri nehnuteľnosti zapísaný žalovaný, pretože vyhovujúci rozsudok je podkladom pre vykonanie zmeny zápisu v katastri nehnuteľnosti (viď napr. rozsudok NS SR sp.zn. 1Cdo 56/2003).

16. V danom prípade je nesporný naliehavý právny záujem žalobcu na požadovanom určení. Žalobca tvrdí nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti vydržaním s poukazom na uzavretú kúpnu zmluvu v roku 1942, kedy jeho právni predchodcovia odkúpili reálne vyčlenenú časť pozemku a túto následne dobromyseľne, pokojne užívali. Časť pozemku v 60-tych rokoch minulého storočia zamenili s obcou.

17. Vydržanie je osobitný originárny spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva. V prípade splnenia zákonom určených podmienok k nemu dochádza priamo zo zákona. Pri vydržaní nemusí nadobúdateľ preukázať platný právny dôvod nadobudnutia vlastníctva, ale len okolnosti svedčiace o poctivosti nadobudnutia vlastníctva. Vydržanie tak hojí najmä vady alebo nedostatok nadobúdacieho titulu. Účelom vydržania je uviesť do súladu dlhodobý faktický stav so stavom právnym.

18. Žalobca tvrdí vstup jeho právnych predchodcov do držby v roku 1942, kedy na území Slovenska platilo uhorské obyčajové právo.

19. Podľa obyčajového práva platného na území Slovenska do 31.12.1950 vlastnícke právo k nehnuteľnosti nadobúda ten, kto má nehnuteľnosť po dobu 32 rokov, ako svoju v pokojnej držbe. O pokojnú držbu išlo, ak pozemnoknižný vlastníak nepodal voči držiteľovi žalobu na vydanie nehnuteľnosti. Pre vydržanie bola dostačujúca dobromyseľnosť na začiatku držby (Števček a spol.: Občiansky zákonník I, Veľké komentáre, str. 914-915). Pri skutočnej držbe sa predpokladalo, že je v súlade s právom a poctivá, opak sa musel dokázať (Z IV- s.136, ods.1).

20. Podľa rozhodnutia číslo 911/1932 Úradnej zbierky rozhodnutí NS ČSR treba v dlhotrvajúcom stave držby a užívania nehnuteľností zapísaných do pozemkovej knihy na mená spoluvlastníkov v ideálnych podieloch, podľa ktorého určití spoluvlastníci určité časti z týchto nehnuteľností majú vo výlučnej držbe a užívaní, vidieť dohodu strán o delbe, prípadne o zámene týchto nehnuteľností nielen čo do držby, ale aj čo do vlastníckeho práva; takáto dohoda môže byť uzavretá aj mlčky (konkludentným konaním).

21. Zákonom č. 141/1950 Zb., účinným od 1.1.1951 (Stredný Občiansky zákonník) bola dĺžka vydržacej doby stanovená na 10 rokov pri nehnuteľnostiach (§ 116 ods.1). Vydržacia doba, ktorá začala plynúť pred 1.1.1951 podľa predtým platného obyčajového práva, sa skončila uplynutím tejto doby, avšak najneskôr

1.1.1961 (§ 566). U držiteľa sa vyžadovala dobromyseľnosť počas celej vydržacej doby, a to so zreteľom ku všetkým okolnostiam (§ 145 ods.1).

22. Dňa 1.4.1964 vstúpil do účinnosti nový Občiansky zákonník - zákon č. 40/1964 Zb., ktorý v znení účinnom do 31.3.1983 neupravoval možnosť nadobudnutia vlastníckeho práva vydržaním.

Novela Občianskeho zákonníka účinná od 1.4.1984 opätovne pripúšťala túto možnosť nadobudnutia vlastníckeho práva. Bol však obmedzený rozsah subjektov, ako aj predmetov vydržania, keď nebolo možné vydržať vlastnícke právo najmä k pozemkom.

Novelou vykonanou zákonom č. 509/1991 Zb., účinnou od 1.1.1992, boli tieto obmedzenia odstránené. V súvislosti s vydržaním vlastníckeho práva k pozemku predmetná novela umožnila započítanie nepretržitej držby vykonávanej aj pred 1.1.1992, pričom držbu nekvalifikovala odlišne v porovnaní s predchádzajúcou právnou úpravou. Ak teda držiteľ pozemku (t.j. ten, kto s pozemkom nakladal ako s vlastným) spĺňal k 1.1.1992 podmienku nepretržitej držby trvajúcej po dobu desať rokov, a zároveň bol držiteľom oprávneným (t.j. bol so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu pozemok patrí), nadobudol k tomuto dňu vlastnícke právo k pozemku vydržaním (§ 135 a, 132a ods.1 a 872 ods.6 vtedy platného Občianskeho zákonníka).

23. Podľa ust. § 129 ods.1, ods.2 Občianskeho zákonníka držiteľom je ten, kto s vecou nakladá ako s vlastnou alebo kto vykonáva právo pre seba. Držať možno veci, ako aj práva, ktoré pripúšťajú trvalý alebo opätovný výkon.

24. Ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená (§ 130 ods.1 Občianskeho zákonníka).

25. Zákonnými podmienkami vydržania sú a aj podľa predchádzajúcich právnych úprav boli: oprávnená držba, uplynutie zákonom určenej vydržacej doby a spôsobilý predmet vydržania.

26. V prejednávanom prípade je nesporné, že právni predchodcovia žalobcu odkúpili v roku 1942 podiel na nehnuteľnosti mpč. 385, na predmetnom, v priestore reálne vyčlenenom pozemku si postavili rodinný dom a takto túto nehnuteľnosť pokojne ako vlastnú užívali. S obcou uskutočnili v 60-tych rokoch minulého storočia zámenu nehnuteľností a pokračovali v pokojnej, nerušenej držbe. V uvedenej držbe pokračoval po smrti svojich právnych predchodcov žalobca, ktorý uvedenú nehnuteľnosť užíval pokojne ako svoju vlastnú po celú dobu užívania.

27. Predpokladom vydržania je skutočnosť, že držiteľ je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu vec alebo právo patrí. Posúdenie toho, či držiteľ je so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu vec patrí, nemôže vychádzať len z posúdenia subjektívnych predstáv držiteľa. Dobromyseľnosť držiteľa musí byť posudzovaná aj z hľadiska, či držiteľ pri zachovaní náležitej opatrnosti, ktorú možno s prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prípadu na každom subjekte požadovať, mal alebo mohol mať pochybnosti, že užíva nehnuteľnosti, ktorých vlastníctvo nenadobudol. Oprávnená držba sa nemusí nevyhnutne opierať o existujúci právny dôvod, stačí ak tu bol i domnelý právny dôvod, teda ide o to, aby držiteľ bol so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu taký právny titul svedčí. Pri posudzovaní oprávnenosti držby treba vychádzať zo zásady, že jej predpokladom je presvedčenie nadobúdateľa, že nekoná bezprávne, ak si určitú vec prisvojuje. Ide o psychický stav, o jeho vnútorné presvedčenie, ktoré sa prejavuje aj navonok a z ktorého možno vyvodiť, že sa dôvodne považuje za vlastníka veci. Medzi základné okolnosti, ktoré budú svedčiť o oprávnenosti držby veci patrí aj okolnosť, ako vec nadobudol - či mu svedčí nejaký oprávnený nadobúdaci titul. Subjektívny pocit držiteľa nemôže byť sám osebe podkladom pre vydržanie, ak nie je tento pocit vyvolaný okolnosťami objektívne nasvedčujúcimi oprávnenosti držby práva (rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5 Cdo 260/2008, 3 Cdo 17/2016).

28. Dobrá viera sa musí vzťahovať na titul, na základe ktorého mohlo držiteľovi vzniknúť vlastnícke právo, tento titul, ako je vyššie uvedené, však nemusí byť vždy daný. Postačí, ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti v dobrej viere, že tu taký titul je (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp.zn. 22Cdj 184/2006, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3 Cdo 17/2016).

29. Po vykonanom dokazovaní súd dospel k záveru, že právni predchodca žalobcu vstúpili do oprávnenej držby nehnuteľností v roku 1942, kedy po odkúpení časti parcely mpč. došlo k reálnemu

rozdeleniu nehnuteľností a ich vyčleneniu a ohradeniu v prírode. Takto vymedzené nehnuteľnosti oprávnené užívali právni predchodcovia žalobcu a tento stav bol ostatnými podielovými spoluvlastníkmi dlhodobo rešpektovaný. Skutočná deľba nehnuteľnosti v roku 1942 bola v tom čase titulom nadobudnutia vlastníctva k vymedzeným nehnuteľnostiam. Počas platnosti uhorského obyčajového práva nedošlo k uplynutiu 32 ročnej vydržacej lehoty a s poukazom na vyššie uvedené ustanovenia Stredného občianskeho zákonníka došlo k vydržaniu nehnuteľností k 30.12.1952, vychádzajúc z kúpy nehnuteľností k 29.12.1942.

V prípade uskutočnenej zámeny nehnuteľností začala plynúť vydržacia lehota najneskôr 31.12.1965 (vychádzajúc zo zámeny v roku 1965) a k vydržaniu týchto nehnuteľností (vzhľadom na právny režim neumožňujúci vydržanie v čase vstupu právnych predchodcov do držby a novelu Občianskeho zákonníka účinnú od 1.1.1992) došlo k 1.1.1992.

30. Pre úplnosť súd dodáva, že aj žalobca sám splnil podmienky vydržania vyčlenených nehnuteľností, keď tieto užíval pokojne v dobrej viere od roku 1989.

31. Na základe uvedených skutočností súd dospel k záveru, že podaná žaloba je dôvodná, a preto jej v celom rozsahu vyhovel. Parcely č. XXX/X, XXX/X, XXX/X E. XXX/X odčlenené z parciel č. XXX/X, XXX/X E. XXX v zmysle predloženého geometrického plánu zodpovedajú rozsahu, v akom právni predchodcovia žalobcu a následne i žalobca vyčlenené nehnuteľnosti užívali a vydržali. Geometrický plán sa stáva neoddeliteľnou súčasťou tohto rozsudku. V zostávajúcom rozsahu je podielové spoluvlastníctvo sporových strán k nehnuteľnostiam uvedených na N. Č.. XXX, Č.. XXX E. Č..XXXX formálne nedotknuté.

32. Súd považuje za potrebné vychádzať zo skutkových okolností uvedených v ods. 26 a 29 odôvodnenia a mať na zreteli, že ešte v dávnej minulosti došlo k rozdeleniu nehnuteľností s vlastníckymi účinkami v súlade s vôľou právnych predchodcov sporových strán. Predmetné nehnuteľnosti boli takto reálne a dlhodobo užívané, čo bolo akceptované všetkými spoluvlastníkmi. Nikto z pôvodných podielových spoluvlastníkov nerozporoval túto deľbu ani následný užívateľský stav s vlastníckymi účinkami. Deľba nehnuteľnosti bola titulom nadobudnutia vlastníctva a do tohto stavu nie je možné zasahovať, pretože by to bolo v rozpore s princípom právnej istoty. Je všeobecne prijímaným princípom právneho štátu, že v záujme spravodlivého rozhodovania je nevyhnutné extenzívnym prístupom nespochybňovať, či otvárať záležitosti, ktoré pred mnohými rokmi založili právny vzťah, ktorý nebol od toho času spochybňovaný (viď rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 22Cdo 1400/2004).

Súd pritom poukazuje na to, že tvrdenia žalobcu neboli rozporované žiadnym zo žalovaných, a teda sa považujú za nesporné (§ 151 ods.1 CSP).

33. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

34. O trovách konania rozhodol súd v zmysle ust. § 257 CSP, podľa ktorého výnimočne súd náhradu trov konania neprizná, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

35. Dôvody hodné osobitného zreteľa súd vidí v predmete sporu, kedy je potrebné usporiadať vlastnícke vzťahy sporových strán, čo je v záujme nielen žalobcu, ale aj žalovaných. Žalobca i žalovaní sú právny nástupcami pôvodných vlastníkov. I keď bol žalobca v konaní úspešný, nie je voči žalovaným spravodlivé, aby zodpovedali za nevyriešené vzťahy z minulosti, pretože oni svojim správaním nezavinili stav, ktorý by viedol k podaniu žaloby na súde. Žalobca pritom ani nežiadal náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice - okolie v 13 písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.